

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Moniky Javorové a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce v právní věci žalobce **Z. J.**, v řízení zastoupeného JUDr. Petrem Stoklasem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Masná 1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.7.2011 č.j. MSK 79638/2011, ve věci správního deliktu na úseku silniční dopravy,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 31.3.2011 č.j. SMO/086148/11/OD/Pik, kterým byl žalobce jako provozovatel taxislužby uznán odpovědným ze spáchání správního deliktu dle § 35 odst. 1 písm. b) zák. č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silniční dopravě“), jehož se měl dopustit tím, že při provozování taxislužby v Ostravě dne 23.7.2010 vozidlem značky Škoda Octavia reg. zn. X nebylo ve vozidle záznam o řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku řidiče – žalobce, čímž porušil § 3 odst. 4 písm. b) zákona o silniční dopravě, a dále správního deliktu dle § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě, jehož se měl dopustit tím, že při provozování taxislužby v Ostravě dne 23.7.2010 řidič - žalobce po ukončení přepravy nevydal cestujícím nepoškozený a čitelný doklad o výši jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru, čímž porušil § 21 odst. 3 zákona o silniční dopravě.

Namítá, že se uvedených správních deliktů nedopustil a že ani nedošlo ke skutkovému ději tak, jak ho popisují správní orgány. K prokázání jiného skutkového děje navrhl výslech příslušníků PČR, kteří byli kontrole žalobce přítomni a viděli její průběh. Dále namítá, že taxametr nechal prověřit i společností Torola, jak předložil správním orgánům.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Krajský soud o věci rozhodoval rozsudkem ze dne 6.3.2014 č.j. 22 A 26/2014-38, ten však byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30.4.2014 č.j. 2 As 61/2014-16 a věc vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud proto znovu přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že návrh žalobce na doplnění dokazování výslechem policistů byl žalovaným shledán jako nadbytečný s tím, že samotné provedení kontroly je v kompetenci pracovníků magistrátu, nikoliv policistů. Ti tedy do průběhu kontroly nezasahují. U dokladu z taxametru by navíc policisté mohly objasnit jen existenci jízdního dokladu v okamžiku kontroly, nikoliv však otázku jeho nevydání cestujícímu v době ukončení přepravy. K otázce knihy řízení pak žalobce sám do prvotního protokolu uvedl, že neví, kde tuto knihu má.

S tímto hodnocením důkazního návrhu žalobce, jak byl vznesen již v průběhu správního řízení v prvním stupni a následně i v řízení odvolacím, krajský soud nesouhlasí. Úvaha žalovaného o tom, že policisté jen zastavují vozidlo a do samotné kontroly již nezasahují, odporuje pojetí důkazního prostředku výslechem svědka, jak je pro jakékoli odvětví právního řádu České republiky koncipován. Svědek není osobou, která by měla vypovídat o tom, co učinila při své vlastní úřední

činnosti, naopak svědek je kdokoli, kdo něco viděl, slyšel, apod., a o tom může při dokazování podat výpověď. Svědkem tedy může být kdokoli, nejen pracovník správního orgánu [srov. § 55 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Výslech policistů byl žalobcem navrhován k objasnění toho, co se při kontrole dělo – co si vzájemně řekli žalobce a kontrolní pracovník a jak se přitom chovali. Kontrole přítomní policisté mohli takový skutkový děj vidět a slyšet, proto nelze akceptovat úvahu žalovaného o tom, že jejich výslech nemá smysl provádět, když se nejednalo o jejich vlastní úřední úkon.

Důvody, pro které žalovaný považoval výslech svědků – policistů, tak neobstojí. Krajský soud proto doplnil dokazování výslechem svědků – kontrole přítomných policistů.

Svědék Bc. L. Z. uvedl, že i přes odstup času si na akci s pracovníky magistrátu v roce 2010 pamatuje, protože na takové akci byl jen jednou. Úkolem policistů bylo poté, co z vozidla taxislužby vystoupí kontrolní pracovníce, zastavit odjíždějící vozidlo. To se při té akci stalo asi 3x nebo 4x. V jednom případě při kontrole uvedené pracovníce shledaly nějaké pochybení, ptaly se toho taxikáře, proč jim nevydal lístek. Ten uváděl něco v tom smyslu, že tak neučinil, protože to jsou jeho známé. Následoval nějaký lehký slovní konflikt, bavili se hlasitě, ovšem o čem se dohadovali, svědek neví, ovšem na nevydaný lístek si pamatuje přesně. K taxikáři přistoupil pracovník magistrátu (muž), který se právě ptal na to nevydání lístku. Na to mu taxikář odpověděl, že to jsou jeho známé a až poté přišly ty dvě pracovníce magistrátu, co byly vezeny, a taxikáři bylo sděleno, že to nemohou být jeho známé, že to jsou pracovníce magistrátu. Při kontrole pracovníky magistrátu ten taxikář něco hledal, prohlédl přitom skoro celé auto – přihrádku, kufr. Co ale hledal a jestli to našel, svědek neví. Na to, že by se, byť i následně, objevil nějaký papír, případně ho bylo vidět, který by bylo možno považovat za účtenku z toho taxíku, si svědek nevzpomíná, neví.

Svědék P. K. uvedl, že na podobné akci byl několikrát. Sám nijak blíže nesleduje, o co se tam jedná, o co se dohadují, avšak prakticky pokaždé je tam nějaký spor, ti taxikáři vlastně nikdy nemají všechno v pořádku. K nějaké konkrétní kontrole se však blíže vyjádřit nemůže. Pokud byl konkrétně tázan, zda si pamatuje na nějaký případ, kdy chtěli po taxikáři nějakou knihu a on ji neměl, či že se bránil, že jim doklad o zaplacení chtěl vydat, ale oni si ho nevzali, jen obecně zopakoval, že prakticky při každé kontrole je mezi taxikářem a pracovníky magistrátu nějaká hádka či nedorozumění, blíže se však k nějakému konkrétnímu taxikáři a jeho kontrole vyjádřit nedokázal.

Z doplněného dokazování je zjevné, že svědek K. si prakticky na nic nepamatoval, svědek Z. žalobcovu verzi nepodpořil, naopak jeho výpověď podporuje verzi skutkového děje, jak je popsána v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů a kterou se tedy ani doplněným dokazováním nepodařilo žalobci vyvrátit.

Pokud žalobce argumentuje kontrolou tachometru společností Torola, krajský soud ve shodě s žalovaným konstatuje, že zpráva této společnosti je až z 3.2.2011, tedy z doby o 6 měsíců pozdější než vytýkaný skutek – neosvědčuje tedy stav tachometru v době kontroly. Zodpovězení otázky, zda byl taxametr v pořádku, navíc

nemůže přinést zvrat v závěru o otázce, která je pro posouzení věci klíčová – zda žalobce doklad o zaplacení kontrolním pracovníkům vydal či nikoli.

Z uvedených důvodů byla žaloba podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 1. července 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu